

Es Dolç des Coll Baix (Alcúdia, Mallorca)

Francesc GRÀCIA^{1,2}, Joan PÉREZ¹, Josep CANYELLES, Francesc Xavier TORRES, Antoni LLABRÉS, Joan MAYOL, Sebastià ROTGER¹, Joan J. FORNÓS^{1,2} i Juan José ENSEÑAT¹

¹ Societat Espeleològica Balear. Palma. Email: xescgracia@yahoo.es

² Grup de Recerca de Ciències de la Terra. Universitat de les Illes Balears. Palma.

Abstract

Es Dolç des Coll Baix is a submarine spring located in the Serra de Tramuntana, on the coast of Alcúdia. The cavity is related to the tectonic structure formed by an overturned syncline in Jurassic Malm limestones. Its genesis surely combines the greater aggressiveness of the mixing zone of fresh and salt water strongly linked to the source itself. The accumulation of consolidated marine sands, which are covered with flowstones and other speleothems, has suffered the erosive action of the waves generating false floors that characterize and determine the current morphology of the underwater passage. The cave has a SW direction along a linear distance of 150 m, with a total length of 225 m and a depth normally between 2 and 6 m. The ceiling presents abundant air-filled bells and chambers. The terminal part of the cave shows temporarily the accumulation of remains of the phanerogam *Posidonia oceanica*; presumably, the phenomena of decomposition and alteration of these organic remains are responsible of the intense whitish color which acquires the upper freshwater layer.

Resum

Es Dolç des Coll Baix és una surgència submarina localitzada a la serra de Tramuntana, al litoral alcudienç. La cavitat ha aprofitat per formar-se l'estructura tectònica d'un sinclinal tombat dins materials juràssics del malm. En la seva gènesi segurament ha intervingut la major agressivitat de la zona de mescla d'aigua dolça i salada fortament vinculada a la pròpia surgència. L'acumulació d'arenas marines consolidades, i recobertes de colades estalagmítiques i altres espeleotemes, ha sofert l'acció erosiva de les ones que han generat falsos pisos que caracteritzen i determinen l'actual morfologia de la cova. La cavitat presenta una direcció SW al llarg de 150 m de distància lineal, amb un recorregut total de 225 m i una fondària normalment compresa entre els 2 i 6 m, i amb el sostre amb abundants cambres aèries. La part terminal de la cova actua temporalment com a dipòsit de restes de la fanerògama *Posidonia oceanica*; possiblement, els fenòmens de descomposició i alteració d'aquestes restes orgànics són responsables del color blanc intens que adquireix la capa superior d'aigua dolça.

Gràcia, F.; Pérez, J.; Canyelles, J.; Torres, F.X.; Llabrés, A.; Mayol, J.; Rotger, S.; Fornós, J.J. i Enseñat, J.J. (2022): Es Dolç des Coll Baix (Alcúdia, Mallorca).
Papers Soc. Espeleo. Balear, 5: 101-108. ISSN-e 2605-3144. © Societat Espeleològica Balear.
Rebut: 1 desembre 2022; **Revisat:** 4 desembre 2022; **Acceptat:** 6 desembre 2022.
Publicat online: 12 desembre 2022.

Introducció

Les cavitats litorals d'Alcúdia ocupen un important paper a l'endocarst costaner de la serra de Tramuntana. Exemples destacats són la cova de sa Bassa Blanca (GINÉS & GINÉS, 1974), la cova des Bastons o C-11 (SUÁREZ, 1993), la cova de ses Llàgrimes (GRÀCIA et al., 2003) i la font de ses Aiguades (GRÀCIA et al., 2001). Amb aquesta aportació, molt a prop de l'emblemàtica platja des Coll Baix, volem seguir documentant la riquesa de les cavitats litorals mallorquines.

Les surgències submarines, anomenades dolços a Mallorca, en ocasions provenen de cavitats assequibles a l'home mitjançant tècniques d'espeleologia subaquàtica (GRÀCIA, 2015). Així, al terme de Manacor, a cala Murta hi ha el dolç homònim, aigüaneix que sorgeix gairebé al fons de la cala i procedeix de les coves des Drac (GRÀCIA et al., 2018). Més al sud, la cova des Coloms de Cala Varques, relacionada genèticament amb la cova des Genet, de la qual està separada per un esfondrament, actua com a dolç de la cala (GRÀCIA et al., 2010). Ja dins Portocolom, a la marina de Felanitx, es troba es Rivetó, nom aplicat a una raconada del port que recorda una cala interior. L'aigüaneix, que surt de dins un escar, constitueix l'entrada submarina a la cova des Coll, important formació endocàrstica de 7.090 metres de recorregut (GRÀCIA et al., 2005). A 2,5 km al sud es troba cala sa Nau, a on la toponímia recull un altre topònim de Rivetó; l'aigua brolla sota l'arena del fons marí al costat sud de la platja, a poc més d'un metre de fondària, procedent de la cova de ses Barraques, molt propera a la cova d'en Bassol (GRÀCIA et al., 1998a). També la cova des Riu a cala Santanyí presenta aquest topònim

i constitueix l'aiguaneix provinent de la cova des Drac de Cala Santanyí (GRÀCIA et al., 1998b). En un paisatge litoral del tot diferent, sense penya-segats, com són les platges de la Colònia de Sant Jordi, es troba es Dolç. Cedeix el seu nom a tota la platja, per la menor salinitat de l'aigua a la mar i per l'espectacular sensació tèrmica del contrast, molt marcat, entre l'aigua de la mar i l'aigua subterrània que aflora a la bassa des Dolç (GRÀCIA et al., 2014).

Situació geogràfica i geològica

La cova es desenvolupa a la península del cap Pinar, a la zona de la platja des Coll Baix-es Clot (Figura 1), en la qual afloren, en una estructura tectònica en forma de sinclinal tombat, una sèrie de dipòsits que involucren materials d'edat juràssica i cretàcia i, que segons IGME (1991), correspondria a una de les unitats tectòniques més superiors que conformen la serra de Tramuntana.

A la línia de costa podem veure la disposició de les diferents unitats que anirien de sud a nord (Figura 2): dipòsits al·luvials i col·luvials del pleistocè superior interdigitats amb calcarenites d'origen eòlic (eolianites) que reomplen la depressió excavada sobre els materials blans del juràssic mig (dogger). Aquests estan formats per margues i calcàries margoses amb abundants nòduls de sílex i són els que donen lloc a la platja des Coll Baix per erosió diferencial. El contacte amb la unitat superior dels materials del juràssic superior (malm) queda tapat per aquests ventalls al·luvials pleistocens. Les capes del malm presenten una disposició quasi vertical que es continua en direcció nord fins a donar lloc, pujant en la sèrie estratigràfica, a les calcàries noduloses del cretaci.

Tota la zona mostra una forta tectonització, especialment els materials corresponents al cretaci que estan fortament rebregats dins del nucli sinclinal, al nord de la secció (Figura 2), posant de relleu les variacions en la competència dels materials.

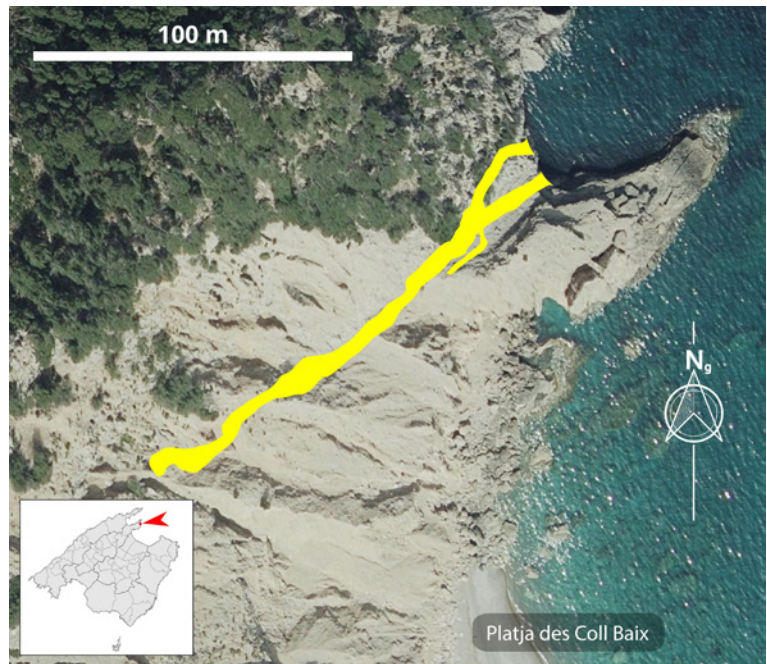

Figura 1: Fotografia aèria amb la situació d'Es Dolç des Coll Baix, amb la topografia superposada a la fotografia aèria.
 Figure 1: Aerial photography with the location of Es Dolç des Coll Baix showing the topography superposed on it.

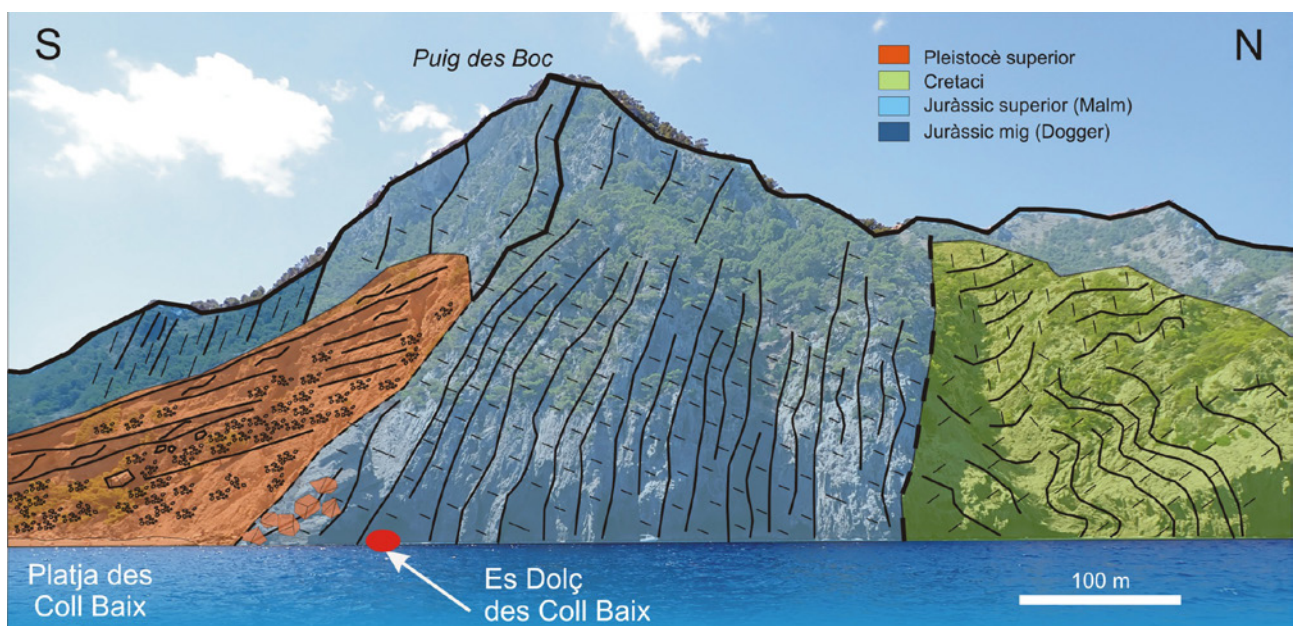

Figura 2: Disposició de les diferents unitats geològiques a la zona del Coll Baix - es Clot.
 Figure 2: Sketch depicting a geological profile of the Coll Baix - es Clot area.

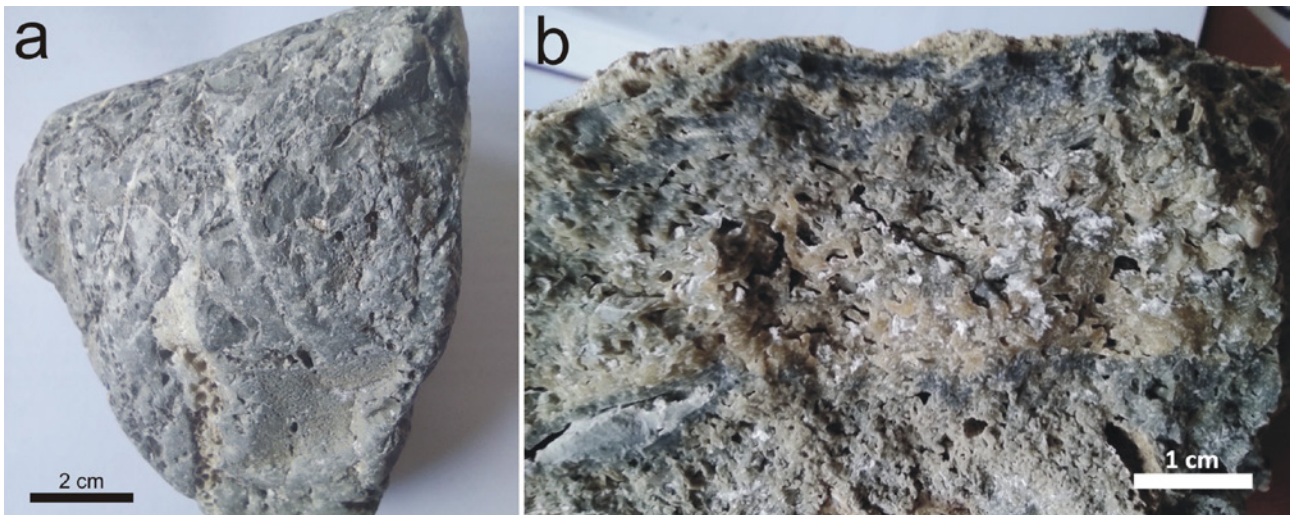

Figura 3: a) Calcàries grises del juràssic superior (malm) on es desenvolupa la cova. b) Arenes gruixades ben cimentades amb abundants bioclasts (Fotos: J.J. Fornós).

Figure 3: a) The cave is carved on the Upper Jurassic (Malm) limestones. b) Well cemented coarse sands showing abundant bioclasts (Photos: J.J. Fornós).

La cova es desenvolupa dins de les calcàries grises del juràssic superior (malm), que presenten una marcada estratificació de pocs centímetres a algun decímetre de potència. Estan formades per fang carbonatat (textura *mudstone*) sense contingut fòssil apreciable (Figura 3a). A l'afiorament les capes mostren un fort capbussament (pràcticament verticals). El traçat marcadament rectilini de la cavitat segueix la direcció de l'estratificació i molt prop del contacte entre els materials del juràssic mig i superior.

A l'interior de la cavitat, trobem arenes de gra mig-gruixat, amb una relativa granoclassificació. Aquestes arenes estan fortament cimentades i presenten abundants restes de bioclasts (Figura 3b). Corresponen probablement a l'aportació per la dinàmica marina dins de la cavitat en temps pretèrits.

Història de les exploracions

Sebastià Rotger i Joan Pérez coneixien d'anys enrere la cova a la qual anomenaven la cova Freda per raons òbvies. S'havien internat en diverses ocasions fins a la *galeria Terrestre*. Per altra banda, Toni Llabrés, Josep Canyelles, Xavier Torres i Joan Mayol es coneixien de les xarxes socials, units per la passió pels llocs més amagats de Mallorca. Fins que decideixen veure's en persona. En una de les sortides, el juny de 2021 visiten la cova de ses Llàgrimes i en sortir en Toni Llabrés els hi mostra l'entrada de la cavitat en qüestió. Fan una primera incursió parcial per tornar en una altra ocasió i arribar a la *galeria Terrestre* la qual exploren i filmen (Figura 4). En cercar ajuda per topografiar-la contacten amb Laura del Valle Villalonga que recomana que es posin en contacte amb la SEB per fer aquest projecte. El 2022 tornen els quatre amics amb Xisco Gràcia, surten a la *galeria Terrestre* i l'ajuden amb el transport de l'equip d'immersió fins al llac més interior. La visibilitat és molt dolenta però l'explora fins a arribar a un cul-de-sac. En altres dies Joan Pérez i Tià Rotger "Moixeta" aconsegueixen passar la zona terrestre per sota de l'aigua, per passos angosts, sense haver de sortir a l'exterior. En dates posteriors es topografia la totalitat de la cova i queda pendent la incògnita del final a causa de l'obstrucció per acumulació de *Posidonia oceanica*.

Descripció de la cavitat

La cova presenta una direcció constant de 234°, és a dir gairebé SW, al llarg de 150 m de distància lineal, amb un recorregut total de 225 m. Malgrat es pot considerar una cova molt poc complexa, a nivell pràctic i descriptiu la podem considerar dividida en tres parts: la *galeria de la Mar*, la *galeria Terrestre* i la *galeria Interior* (Figura 4). Gairebé tota la cavitat, excepte la *galeria Terrestre*, és subaquàtica, això no obstant adesiara es troben importants cambres aèries de diferents dimensions i alçades aferrades al sostre. La fondària màxima sota l'aigua és de 7 m a la zona d'entrada, malgrat normalment

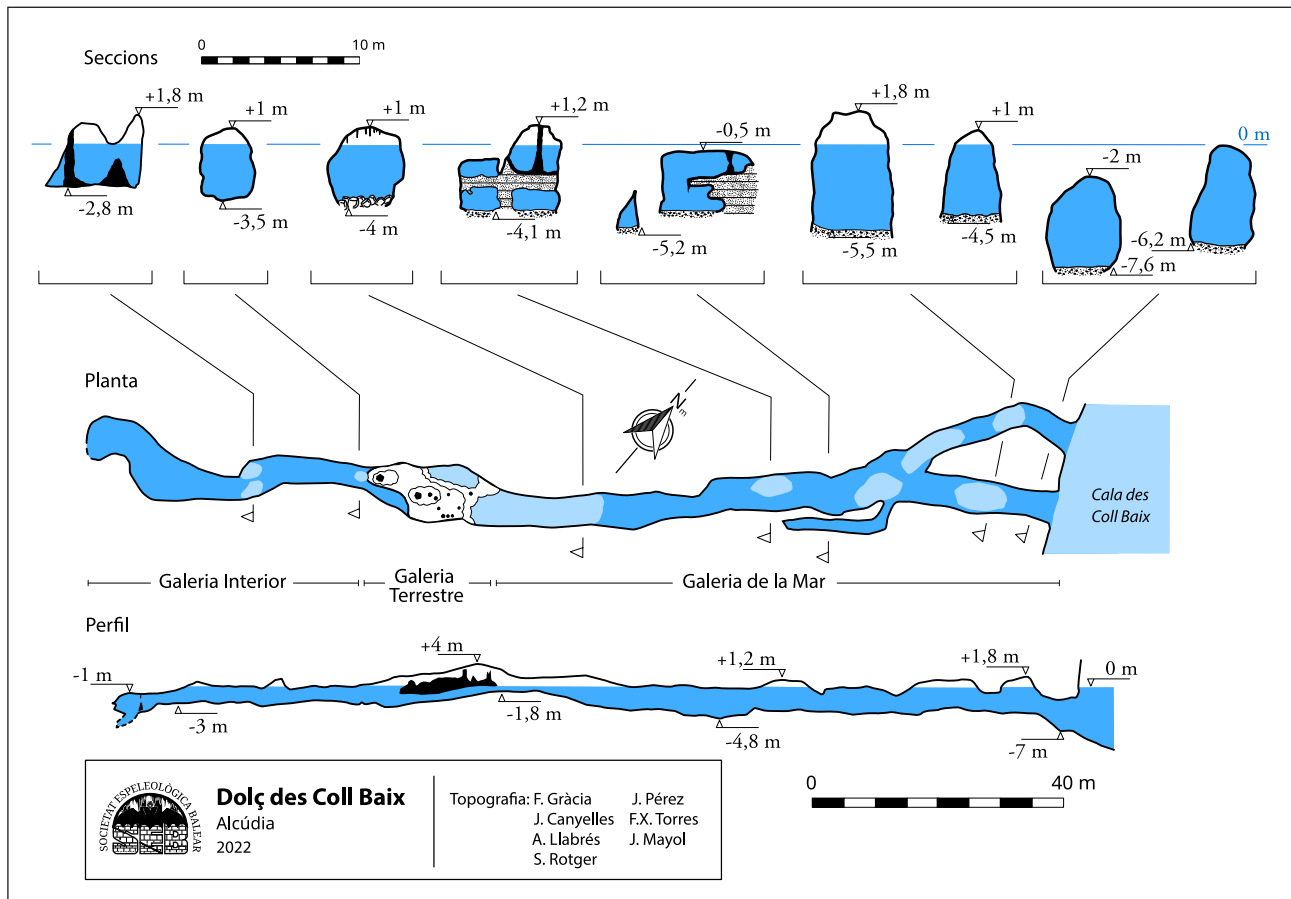

Figura 4: Topografia d'Es Dolç des Coll Baix.
Figure 4: Topographic survey of Es Dolç des Coll Baix.

es troba entre els 2 i 6 m de profunditat. El pis de la cavitat està recobert per arenes marines actuals, acumulacions de fulles de la fanerògama marina, còdols o bé arenes marines consolidades i polides per l'erosió de la mar.

Galeria de la Mar

L'inici de la cova es fa per dues boques properes que disten només uns 8 m i presenten una amplària d'entre 4 i 5 m (Figura 4). Ambdues prossegueixen en forma de galeries d'una trentena de metres per convergir en una tota sola que es perllonga uns 64 m fins a assolir la *galeria Terrestre*. Al costat meridional prop de la unió, parteix una petita ramificació lateral d'una vintena de metres de longitud. Un fet remarcable de la cova és la gran quantitat de cambres d'aire que hi ha. La primera, a pocs metres de l'entrada més septentrional, abans de la unió de les dues boques d'entrada, fa uns 11,5 m de longitud per 9,3 m d'amplària i 1,8 m d'alçada de dimensions màximes. Uns 5 m després es troba una altra de devers 11,4 m de llarga i amplada entre 4,5 i 8,1 m i alçada per damunt l'aigua d'un metre. Al seu costat occidental, a poca distància es troba un altra cambra d'aire que correspon a la part terminal de la galeria que procedeix de l'entrada més meridional. Presenta uns 5,8 m de longitud i 4,9 m d'amplària, així com devers 1,9 m d'alçada d'aire. Altres zones amb aire de menor importància es reparteixen adesiara, fins arribar al llac que surt a la *galeria Terrestre*. Aquest és d'uns 10 m de llarg i una amplària d'uns 3-4 m.

Les fondàries a l'entrada més septentrional comencen a -6,9 m i van disminuint molt poc a poc o s'incrementen lleugerament. Les més habituals es troben compreses entre -3 i -6 m. Les amplàries van d'uns 3,7 m a la boca i 6,4 m en qualche punt més ample, encara que normalment es troben entre 2,8 i 4,7 m. Les cambres d'aire que es troben repartides al llarg de la galeria estan entre 1,0 i 1,9 m d'alçada respecte al nivell de la mar.

Són interessants les abundants morfologies d'abració marina que han conformat columnes de roca amb arcs de gran bellesa, especialment a prop de la boca. A l'interior es veuen rebliments d'arenes marines consolidades i cimentades que han estat recobertes en part per colades estalagmítiques,

estalagmites, columnes i altres espeleotemes, i erosionades a molts d'indrets per l'acció de les ones. Aquest fet ha creat diferents pisos a qualche indret de la galeria i complica un poc l'aspecte de l'àmbit. El fons és localment de roca polida, especialment a l'entrada més septentrional, per després passar a arena fins a la zona més interior on s'acumulen grans còdols.

Galeria Terrestre

Del llac que dona accés a aquest tram se surt per una colada estalagmítica amb altres espeleotemes parcialment erosionats pels temporals (Figura 5). La decoració es manté arreu de l'àmbit. La zona terrestre consta de tres llacs principals, el que permet accedir que és el de més longitud i dimensions, un de lateral més aviat circular i el final, allargat i estret, situat al final d'un conducte (Figura 6). Els dos darrers connecten sota l'aigua amb el llac d'entrada. Per davall de la galeria es troba una zona sotaiguada que permet assolir la *galeria Interior*, sense haver-se de desequipar, a pesar d'haver de passar una zona angosta. Tota aquesta estança, de poca d'alçada, obliga a haver d'anar acotats la major part del temps. La longitud és d'uns 17 m.

Galeria Interior

Es produeix un contrast hídric molt marcat, i també de visibilitat, entre aquesta galeria i la *galeria de la Mar*, ja que a l'estiu s'ha notat una temperatura molt més baixa i amb pitjors condicions de visibilitat per raó de la descomposició d'importants volums de *Posidonia oceanica*. La longitud és d'uns 50 m amb presència d'espeleotemes, especialment colades, estalagmites i algunes estalactites. També es localitza qualche cambra d'aire amb una petita zona terrestre. La part terminal destaca per la presència d'una estalactita de gran mida i la corresponent estalagmita basal que es perllonga per un desnivell. Aquest forma una depressió on s'han localitzat, si no presenta acumulació de fulles

Figura 5: Inici de la *galeria Terrestre*, amb arenes marines consolidades, recobertes d'espeleotemes. S'aprecien les parets i sostre formats per roca mare, les calcàries grises del juràssic superior (malm) (Foto: J. Pérez).

Figure 5: Beginning of the *Galeria Terrestre*, showing well cemented marine sands, covered with speleothems. The base rock corresponding to gray limestones of the Upper Jurassic (Malm) can be seen in the walls and ceiling (Photo: J. Pérez).

de *Posidonia*, uns forats al terra que caldria revisar per si permet la continuació de la cova. A la paret terminal de la galeria, un forat de devers mig metre que es perllonga en forma de conducte actuava aspirant fulles de la fanerògama indicant una possible continuació de la cova més enllà de la paret.

Hidrologia

La cavitat actua com a dolç, ja que constitueix un aiguaneix de la zona, amb importants sortides a l'hivern a la capa superior de la columna hídrica. L'estratificació entre la zona de dalt, dolça, i la inferior, marina és molt acusada i també el contrast tèrmic que es produeix. On es fa més evident és a la *galeria Interior*, amb temperatures de l'aigua de 19°C en comparació als 28°C mesurats el mes d'agost de 2022. A la *galeria Interior* s'han observat la presència de dues anguilles d'uns 50 cm de longitud. La visibilitat a la primera visita era molt dolenta, molt pitjor que a la *galeria de la Mar*, amb apilaments de grans quantitats de restes de *Posidonia oceanica* i la presència de fongs o floculs bacterians de color blanc, per sostres i parets. L'aire i fins i tot l'aigua de les càmeres interiors feien una forta olor a putrefacció de la fanerògama marina. En diverses ocasions s'ha observat que la capa superior, arreu de la cova, presenta un color blanc molt intens, possiblement relacionat amb els fenòmens de descomposició natural de les acumulacions orgàniques i de l'existència de fongs o agregats bacterians (Figura 7). La presència d'importants dipòsits de fragments de fulles vegetals oculta l'accés a una possible continuació i la retirada intermitent d'aquests ens fan pensar en una possible acció hídrica de corrents que empenyen i eliminen aquests dipòsits deixant l'accés lliure fins a la propra acumulació.

Figura 6: Conducte final de la *galeria Terrestre*, poc abans del darrer llac que comunica amb la *galeria Interior* (Foto: J. Pérez).
Figure 6: Final conduit of the *Galeria Terrestre*, shortly before the last pool that communicates with the *Galeria Interior* (Photo: J. Pérez).

Espeleogènesi

La cova ha aprofitat l'estratificació gairebé vertical de les calcàries grises del juràssic superior (malm) i ha seguit un traçat pràcticament rectilini. La influència genètica del dolç en contrast amb l'aigua marina pensam que és del tot evident en els processos de dissolució de la roca carbonatada. L'acció abrasiva de la mar, amb el gran poder erosiu dels temporals, queda evident amb els grans còdols i blocs ben arrodonits que s'observen en el trespol (Figura 7). Aquest dinamisme erosiu també es deixa entreveure amb la important erosió que han sofert a l'interior de la cavitat els dipòsits d'arenas marines cimentades (Figura 8) i adesiara recoberts parcialment per espeleotemes. Els nivells amb arenas cimentades formen falsos pisos i nivells a diferents indrets de la *galeria de la Mar*. La influència erosiva marina actual és del tot evident amb la presència de còdols fins a la *galeria Interior*.

Conclusions

Es documenta una cova que actua com a surgència submarina o dolç del litoral alcudienc, a la península del cap Pinar, prop de la platja des Coll Baix. La cavitat es desenvolupa dins de les calcàries grises del juràssic superior (malm), que presenten una marcada estratificació i mostren un fort capbussament. El traçat rectilini de la cavitat segueix la direcció de l'estratificació i molt prop del contacte

Figura 7: *Galeria de la Mar* a la zona abans de la *galeria Terrestre*. El pis es troba recobert d'abundants còdols de dimensions considerables que evidencien l'elevada erosió causada per l'acció de l'onatge. S'observa a la capa superior de l'aigua, de menys densitat, una forta coloració blanca (Foto: J. Pérez).

Figure 7: *Galeria de la Mar* in the area before the *Galeria Terrestre*. The floor is covered with abundant pebbles of considerable size that show the high erosion caused by the action of the waves. The upper layer of the water, which is less dense, shows a strong white coloration (Photo: J. Pérez).

entre els materials del juràssic mig i superior. La cova presenta abundants dipòsits d'arenas marines consolidats i recoberts sovint per espeleotemes i intensament erosionats per l'acció de l'onatge i tal vegada per l'acció química relacionada amb la mescla d'aigua de diferents densitats (Figura 8). Les dimensions de la cavitat assoleixen els 150 m de distància lineal, amb un recorregut total de 225 m, amb zones terrestres i abundants cambres amb aire. La zona més interna, passada la part terrestre, actua com a dipòsit temporal de *Posidonia oceanica* la qual sembla que obstrueix una possible continuació. S'han detectat en diverses immersions processos de descomposició que pareixen afectar a la capa d'aigua dolça i li causen un color blanc intens i olor característica amb presència de floculs de possible origen bacterià o fúngic.

Figura 8: Arenes marines cimentades que formen estructures, com falsos pisos i envans, a diferents parts de la cavitat, recobertes sovint per espeleotemes i fortament erosionades (Foto: J. Pérez).

Figure 8: Well cemented marine sands, often covered by speleothems and strongly eroded, form structures such as false floors and partitions in different parts of the cavity (Photo: J. Pérez).

Agraïments

A la doctora Laura del Valle Villalonga, per recomanar a Josep Canyelles que contactés amb els espeleobussejadors de la SEB per fer l'estudi de la cavitat.

A Elisa Roca per ésser tan bona marinera i esperar pacientment dins la barca mentre es realitzaven feines a la cova.

El present treball és una contribució dins del projecte d'investigació finançat per l'Agència Estatal de Investigación (AEI), PID2020-112720GB-I00.

Bibliografia

- GINÉS, A. & GINÉS, J. (1974): Consideraciones sobre los mecanismos de fosilización de la "Cova de sa Bassa Blanca" y su paralelismo con formaciones marinas del Cuaternario. *Boll. Soc. Hist. Nat. Balears*, 19: 11-28.
- GRÀCIA, F. (2015): *Les cavitats subaquàtiques de les zones costaneres del Llevant i Migjorn de Mallorca*. Tesi Doctoral. Departament de Ciències de la Terra, Universitat de les Illes Balears. 984 pàgs. Inèdit.
- GRÀCIA, F.; WATKINSON, P.; MONSERRAT, T.; CLARKE, O. & LANDRETH, R. (1997): Les coves de la zona de ses Partions-Portocolom (Felanitx, Mallorca). *Endins*, 21: 5-36.
- GRÀCIA, F.; CLAMOR, B. & WATKINSON, P. (1998a): La cova d'en Passol i altres cavitats litorals situades entre cala sa Nau i cala Mitjana (Felanitx, Mallorca). *Endins*, 22: 5-18.
- GRÀCIA, F.; CLAMOR, B.; AGUILÓ, C. & WATKINSON, P. (1998b): La cova des Drac de cala Santanyí (Santanyí, Mallorca). *Endins*, 22: 55-66.
- GRÀCIA, F.; CLAMOR, B.; GRACIA, P.; MERINO, A.; VEGA, P. & MULET, G. (2001): Notícia preliminar del jaciment arqueològic de la Font de ses Aiguades (Alcúdia, Mallorca). *Endins*, 24: 59-73.
- GRÀCIA, F.; CLAMOR, B.; WATKINSON, P.; DOT, M.A. & LANDRETH, R. (2003): La cova de les Llàgrimes (Alcúdia, Mallorca). *Endins*, 25: 131-140.
- GRÀCIA, F.; CLAMOR, B.; JAUME, D.; FORNÓS, J. J.; URIZ, M.J.; MARTÍN, D.; GIL, J.; GRACIA, P.; FEBRER, M. & PONS, G. (2005): La Cova des Coll (Felanitx, Mallorca): Espeleogènesi, geomorfologia, hidrologia, sedimentologia, fauna i conservació. *Endins*, 27: 141-186.
- GRÀCIA, F.; GAMUNDÍ, P.; CLAMOR, B.; TRIAS, M.; FORNÓS, J.J.; FEBRER, M. & POCOVÍ, J. (2010): Noves aportacions a l'estudi de les cavitats de cala Falcó-cala Varques (Manacor, Mallorca). *Endins*, 34: 141-154.
- GRÀCIA, F.; CLAMOR, B.; GAMUNDÍ, P.; CIRER, A.; FERNÁNDEZ, J.F.; FORNÓS, J.J.; GINÉS, A.; GINÉS, J.; URIZ, M.J.; MUNAR, S.; VICENS, D.; GINARD, A.; BETTON, N.; VIVES, M.A.; JAUME, D.; MAS, G.; PERELLÓ, M.A.; CARDONA, F. & TIMAR-GABOR, A. (2014): Es Dolç (Colònia de Sant Jordi, ses Salines, Mallorca): cavitat litoral amb influències hipogèniques a les eolianites quaternàries i materials del Pliocè. *Endins*, 36: 69-96.
- GRÀCIA, F.; MASCARÓ, G.; PÉREZ, J.; FERNÁNDEZ, J.F.; CIRER, A.; LÁZARO, J.C.; ANSALDI, D.; CLAMOR, B.; PERELLÓ, M.A.; VIVES, M.A.; GAMUNDÍ, P.; GRANELL, A.; BETTON, N.; BORNEMANN, D. & FRANGLEN, N. (2018): El Drac subaquàtic (Coves del Drac, Manacor, Mallorca). *Papers Soc. Espeleo. Balear*, 1: 117-139.
- SUÁREZ, R. (1993): Aportació al coneixement espeleològic del cap des Pinar a Alcúdia (Mallorca). *Endins*, 19: 25-28.

